

[Lone Dybkjær]

det. Det er jo det kendte med, at når det deles mellem to, har hver 10 pct. af ansvaret.

Som sagt kan det godt være, at vi kan overbevises om, at ny lovgivning på dette område er nødvendig, men vi føler altså behov for en noget stærkere argumentation, end der her er fremført.

Jeg kan så for en gangs skyld erklære mig enig med venstres ordfører, hr. Ivar Hansen: vi vil gå ind i et positivt, men kritisk udvalgsarbejde.

Birgith Mogensen (CD):

Dette lovforslag skal jo ses i relation til lovforslag nr. L 187.

Vi kan forvente en stærkt forøget travlhed med hensyn til efterforskning og indvinding af råstoffer i den danske undergrund. Sikkerheds- og miljømæssige hensyn til boreplatforme og dertil hørende grej nødvendiggør derfor nye regler, som bl. a. forebygger ulykker og uheld. Det er nødvendigt og forståeligt, at sådanne foranstaltninger kræver en revideret havretsløvs.

CD synes, at energiministerens forslag desangående har den rigtige retning. Men også med hensyn til dette lovforslag finder CD; at udvalgsarbejdet må kunne udrede visse punkter mere konkret og dermed tydeliggøre deres konsekvenser. Vi finder lovforslaget absolut nødvendigt, men vi synes, at enkelte passager dufter lidt af overdrevne kontrolønsker. Nogle modifikationer bliver nok nødvendige.

Med visse forbehold vil CD altså medvirke positivt, og naturligvis vil vi lytte til de berørte erhvervsorganisationers meninger i denne sag.

Waldorff (VS):

Jeg synes ærlig talt, at det er en værre gang sniksnak det her, om man skal samle for meget hos én instans eller man hellere skal sprede det. Risikerer man nu noget ved det ene, og var det ikke klogere osv.? Det helt gennemgående i næsten alle de indlæg, der har været, er, at der overhovedet ikke er mobiliseret bare på ét punkt konkret viden om, hvad det handler om, eller konkrete spørgsmål eller målrettet nysgerrighed eller sådan noget. Det mest kontante var den sidste ordfører, som sagde: vi vil da gerne høre

efter, hvad erhvervsorganisationerne siger, og så retter vi os efter det.

Jeg vil på trods af sniksnakken følge én diskussion op, nemlig hvordan vi forholder os til dette med at samle ansvaret hos én tilsynsmyndighed, altså give én minister ansvaret for dette.

Jeg mener, at en af de ting, vi må vide for at kunne vurdere det, er, hvad erfaringerne er i Norge, hvilke erfaringer man f. eks. har med flere instanser. Jeg mener at have forstået, at de ikke er alt for gode, fordi flere instanser skal gribe ind i det samme forhold. Vi kan nævne et område i Danmark, hvor vi har haft enorme problemer, fordi ansvaret ligger spredt hos mange instanser. Det er det, der hedder giftproduktion og gifttransport, hvor f. eks. Sojakagefabrikken skal reguleres efter våbenloven, efter miljøloven, efter arbejdsmiljøloven, efter brandloven og efter stærkstrømsloven og alt muligt andet. Resultatet er, at det ligger og flyder rundt med giftstoffer, og folk aner ikke, hvor tromlerne er. Det har man faktisk flere konkrete eksempler på. Det er i hvert fald noget af baggrunden for, at vi umiddelbart mener, at det er helt rigtigt at samle det overordnede ansvar ét sted, nemlig i energistyrelsen, som så må sørge for at inddrage det.

Til hr. Kalnæs' bekymring for, at arbejdstilsynet ikke får nok at skulle have sagt vedrørende disse ting, vil jeg sige, at det er glimrende, hvis det ikke får nok at skulle have sagt. Noget af det værste på arbejdsmiljøområdet er direktoratet for arbejdstilsynet, så hvis man kan komme uden om dem, i nogen udstrækning i hvert fald, vil det være en fordel for arbejdsmiljøet, men muligvis ikke for arbejdstilsynet.

I virkeligheden er vi ret skeptiske over for dette lovforslag, og det hænger først og fremmest sammen med, at vi ikke aner et kuk om, hvordan den vil blive udfyldt og administreret.

Jeg vil godt tage fat i en af de formuleringer, som er det sædvanlige gummi, der skal formes på et senere tidspunkt, nemlig at hensigten er »at skabe et sikkert og sundt arbejdsmiljø, der til enhver tid er i overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling i samfundet«, og så påstår man, at det også er målsætningen med arbejdsmiljøloven. Det er åbenbart ambitionerne, at det her i det mindste skal svare til det, man har